

Phong Linh

Túy Hà

**Tôi chợt nghe phong linh gió
gió bận phiêu du trên các đại dương
oi! Chuông gió mảnh mai và nhỏ bé
lại chứa trong hồn biển lớn muôn trùng
mặc gió cong mình cuộn trên đầu sóng
mặc sóng nhớ thuyền nhớ đến bạc đầu
mặc sông hỏi Cá Hồi về chưa nhỉ
mà sao nghe sóng vẫn xôn xao
nguồn ở trên cao
sông tràn dưới thấp
cá có về dự hội vũ môn
như đời thuyền có mơ về bến cũ
bến trăm năm hóa đá một dáng chờ.**

**tôi chợt nghe phong linh chuông gió
nhỏ nhoi thôi sao vang tựa hồng chung
như tiếng thiên am
gọi người xa cổ tự
như kinh công phu sáng tối đủ đầy
như bát cơm chay có hương của lá
như tình người có phổ độ từ bi**

**sao chuông gió chẳng mấy khi ngưng tiếng
hay hồn chuông vẫn u uất nhớ người
như tình sông ngàn năm nhớ sóng
như biển đời muôn thuở nhớ người xa.**

**chuông gió phong linh thiên môn cổ tự
vẫn còn đây mà sao lạnh sân chùa.**

Khai quang

Túy Hà

**Trên đường tôi khai quang
Xin tắt đèn ngọn nến
Cho lung linh ánh sáng
Soi đời tôi qua đêm
Em hãy là ngọn lửa
Dù là rất nhỏ nhoi
Cũng làm tôi ấm lại
Trên dòng sông lạnh trôi**

**Đã qua bao biên tái
Đã vượt mấy trùng đài
Đã đong bao nhiêu cát
Trên sa mạc hoang khai
Tôi nhìn tôi lần nữa
Sao giống con lạc đà
Con lạc đà nhịn khát
Mơ nước mát sông nhà**

**Hỏi cát và nắng gió
Thảo nguyên gân hay xa
Sao lung linh ảo ảnh
Như bóng em nhạt nhòa
Giữa hoang vu sa mạc
Hạt cát cũng vô tình
Cuốn theo cơn bão lớn
Cuốn bóng tôi xa hình**

**Cuối cùng còn hạt cát
Phơi mình đã ngàn năm
Tôi quên tên lạc họ
Theo gió cát biệt tăm.**